

# CERERE

CĂTRE

Ministerul Justiției

Subsemnatul Roxentiu Viorel născut la data de 02.09.1957  
în comuna Giurgiu județul Giurgiu sectorul .....  
deținut în Penitenciarul Aiud condamnat (preventiv) la 13 ani 11 luni și 8 zile  
pentru Art. 209 nap. la Art. 224 și pentru Art. 267 prin sentința (mandat) nr. 343/23.10.91  
pronunțată (emis) de Judecătoria Sf. Gheorghe dosar nr. 2253/91 mandat nr. 45/1991  
Rog a aproba ..... pentru următoarele motive

Ilustre domnule Ministru obiectul memoriului este să  
alungăți nedreptatea și să readuceți speranța.

Vă pun la dispoziție date ca să nu discutăm despre  
părerii, ci despre fapte sigure.

În data de 04.03.1998 din Penitenciar București - Filara  
am formulat memoriul nr. 1567 adresat dumneavoastră la  
care mi am primit răspuns.

Sânt dater să declar că lupta mea este lupta dreptului  
împotriva puterii. Eu mă pejer că am drepturi, și Justiția  
are putere să hotărască. Nu este necurată, deci când  
afirm că dreptul se luptă cu puterea. Nu vreau să dezvolt  
această chestiune vreau să apăr numai curățiile: obiectul  
procesului este, în fond, legea, iar jurați sânt tocmai aceia,  
care au desăndit țelul prin legea aceasta și chiar și din  
acest motiv sânt pătimitori.

Prin urmare de la Revoluție '89 toate cererile formulate  
de mine înaintate Parchetului General de pe lângă Curtea  
Supremă de Justiție - Secția Parchetelor Militare, pentru ca  
aspectele relatate să fie avute în vedere la aprecierea promovării  
unui recurs în anulare, au fost respinse pe motivul că NU  
există temeiuri pentru promovarea recursului extraordinar.

În alt comunicat Parchetul General s-a pronunțat astfel:

examinându-se cauza s-a constatat că hotărârile pronunțate de instanțele militare prin care am fost condamnat, alături de alte perseane pentru săvârșirea unor infracțiuni deosebit de grave, sânt legale și temeinice și nu se mai poate acționa, potrivit art. 25 lit. c. Legea nr. 65 din 9 iulie 1993 a Curții Supreme de Justiție, pe calea extraordinară de atac.

Astfel am dovedit că Justiția prin comunicate, emise cu inresponsabilă ușurință (facilitată de incompetență sau de corupție?) desconsideră dreptul subsemnatului la căile extraordinare de atac astfel s-a comis o violare a drepturilor mele la libertate și la siguranța persoanei.

Într-o asemenea împrejurare ca meândreptățit cer imediat în baza prevederilor să-mi fie acceptată cererea mea privind recursul în anulare deoarece condamnarea mea este inechitatea cea mai monstruoasă și demagarea de dreptate cea mai infamă.

Avându-se însă în vedere că singurul meu nume în viață NU sunt eu și nici tovarășii mei de fapt ci este Ilie Ilascu și grupul lui care face în închisoarea din Transnistria.

Declar că eu nu urmăresc alt ceva decât să-mi fac apărarea liberă în așa fel, încât onorați domni judecători să se convingă de starea faptelor și în prezența împrejurărilor care au efect asupra aplicării legii să-și culeagă cunoștințele fiindcă judecători chemați să îndeplinească judecata sânt obligați să de-a verdict în baza experiențelor directe privitoare la cele susținute în dosar.

Prin urmare cer să se ia în considerare demurul făcut de mine către Consiliul Frontului Salvării Naționale înaintat de administrația Penitenciarului Colibaz cu nr. 47 din 26. ianuarie 1990. Astfel cer discriminarea mea și acordarea tuturor drepturilor ce mia fost interzise în urma condamnării mele. Având în vedere faptul că persoana mea nu prezintă nici o importanță declar că am fost și am rămas un naționalist ce simpatizez aripa politică de dreapta, și pentru această opțiune am plătit cu ani de închisoare din 1990 până în prezent. Sunt adeptul "Mișcării Legionare" condusă de Șerban Suru. Astfel declar că eu nu dau viați mele persoanele mai mare importanță decât unei pănticele din întregul eșec a cauzei mele, căci această cauză e dreaptă și este în același timp cauza întregului spirit liberalist ce a început a se manifesta în toată țara după Revoluția din '89. Adică aceasta se află în conștiința conștiinței mele. Acest caz contravensat de oameni politici și ai legii

Data .....

Semnătura,

Revemtu Viorel.

trebuie cunoscut de opinia publică, și toți cei implicați vor trebui să se confrunte cu aderența.

O lume întreagă știe că a fost o infracțiune politică și cazul a fost scandalizat pentru convingerile mele politice astfel va rămâne în istorie ca un simbol al regimului totalitar din România. Am ajuns la concluzia că orice a-și face, poziția Justiției este fermă, nu dorește să necumască gresălia juridică făcută în 1990 de către magistrați în uniformă militară ce au dat o hotărâre doar pe baza unor convingeri intime.

Fapta pentru care execut această pedeapsă respectiv furtul celor două pistoale mitralieră cu muniția aferentă trebuia grătită în urma decretului de grațiere emis de CPUR în '90.

Cer să se constate dacă fapta privind sustragerea de armament, muniție, documente sau de date secrete de stat aflate în proprietatea, administrarea sau folosința Ministerului de Interne care prin natura sau destinația lor au caracter militar sau interesează capacitatea de apărare ori siguranța statului, dacă constituie infracțiuni contra siguranței statului sau amenințări la adresa siguranței naționale a României, când sau furat cu scopuri politice.

Astfel se află o mulțime de argumente demne de nemeritat în favoarea eliberării. În anul 1990 s-a dispus eliberarea celor cu infracțiuni contra siguranței statului.

Întrebare: dacă fapta sus discutată pentru care execut această pedeapsă cum se arată în comunicate HU constituie elementele unei infracțiuni contra siguranței statului (sic) ea să pot beneficia de prevederile decretului de grațiere emis de CPUR în care s-a dispus eliberarea celor cu infracțiuni contra siguranței statului; atunci s-au eliberat cei care au introdus apă în preperatele din carne după cum bine știți domnule Ministru acei măcelari s-au carnișieri se pot numi cu infracțiuni contra siguranței statului!?

O altă chestiune care neortă conștiința: dacă, Justiția a devenit mai întâi morală cum este posibil ca cetățenii României care au comis crime deosebit de grave în perioada anilor 1983-1987 au fost eliberați din penitenciare de foarte mulți ani beneficiind de art. 2 din decretu nr. 11/1988 ce prevedea pedepzarea cu 1/2 a pedepselor mai mari de 10 ani închisoare.

Și eu care nu am infracțiune impetruia vieți denumite genetic în Codul penal trebuie să-mi duc suferința până în mileniul viitor!? executând astfel 20 de ani de închisoare scuzatim expresia dar ce omor am făcut?! cu ce prejudiciu am păgubit țara "a da prejudiciu" fiind de 14781 lei.

Cu alte cuvinte se poate constata cum funcționează în România decenului zece conspirația tăcerii: toate mâinile murdare se spală una pe alta.

Pentru dovedirea aderenței vă pun la dispoziție alte concluzii, în care cer să se constate că pedeapsa cu moartea a fost îmblătuită prin Decret - Lege nr. 6 din 7 ianuarie 1990 și că decretul de grațiere din 1988 aplicat de Tribunalul Argeș trebuie să se aplice astăzi asupra maximului de pedeapsă cu închisoarea pe care îl prevede legea pentru infracțiunea săvârșită de mine.

Cer să se constate că în urma modificării Codului penal, infracțiunile contra avutului obțesc cu consecințe deosebit de grave, prevăzute și pedepsite de Art. 224 sunt Abrogate.

Petru aceste dispoziții apreciez că trebuie aplicate principiile art. 12 din Codul penal.

Ilustre domnule Ministru dacă fapta pentru care execut această pedeapsă conform Codului penal este abrogată (art. 224 abrogat), înțelegând prin aceasta că maximul de pedeapsă pentru comiterea infracțiunii de furt calificat art. 209 este de 15 ani închisoare.

Astfel se poate constata că astăzi, la ora actuală sunt detinutul cu cea mai lungă detenție continuă, deci încă în închisoare (15 ani și 5 luni pedeapsă executată).

Într-o asemenea împrejurare se poate constata că Justiția nu dorește să pecumască chestiunea cu privire la aplicarea preastă a legilor.

Nu se pecumăște că am fost supus la opinie politică pe prejudecăți arbitrare.

Nu se pecumăște că codul de conduită al judecătorului militar în uniformă a fost influențat în 1990.

Ca urmare constat cu regret că unele persoane din Justiție au încă de aderență, deoarece motivele ceteri care slujesc ca bază pentru atacarea valabilității legii și principiile întemeiate pe lege și pe regulamente NU sunt aplicate.

În numele spiritului de dreptate ca fost condamnat la moarte o spun cu mult regret că în Justiție lucrurile nu s-au limpezit, și vă rog respect să analizați profund acest caz în care abuzul și greselile juridice făcute după 1990 stă la baza acestui memoriu.

Prin urmare iată tot atâtea motive pentru care cer o hotărâre a instanței definitive în regim de urgență, cer imediat în baza prebelor promovarea recursului în anulare și eliberarea mea cât mai repede din penitenciar.

Cu respect și mulțumiri.

Data.

Semnătura, Roventu Viorel.

Domnului Ministru al Justiției.